

COMUNICAT DE PREMSA

Barcelona acull aquests dies una reunió decisiva, la Conferència de Canvi Climàtic Barcelona 2009 (2-6 de novembre), la darrera sessió preparatòria de la Conferència de Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic a Copenhaguen (COP 15)

Activistes bloquegen la sortida del recinte firal perquè consideren que sense reduccions urgents, obligatòries, domèstiques i de fins a un 40% en 2020 per als països industrialitzats, no hi ha sortida a la crisi climàtica!

Barcelona 4 de novembre. Aquí s'està cuinant l'acord històric de Copenhague que ha d'impedir que el canvi climàtic creui el catastròfic punt de no retorn. El vigent protocol de Kyoto no ha estat capaç d'assolir els seus modestos objectius de reducció d'emissions de CO₂. Onze dels darrers tretze anys han estat els més calents des de 1850. Entre els anys 2000 i 2005, les emissions han augmentat un 3.2% anual, quatre vegades més ràpid que en la dècada anterior.

La necessitat urgent d'una reducció ambiciosa de les emissions de CO₂ ha estat consensuada per la comunitat científica, però topa de ple amb interessos i inèrcies estructurals. La gravetat de la situació és de domini públic. No obstant, els punts fonamentals s'han sostret al debat públic i se'ns distreu reduint el problema a canviar les bombetes de casa.

Ciudadans anònims de procedència local, estatal i internacional hem vingut aquí perquè sense una reducció dràstica, domèstica i obligatòria de les emissions de CO₂ no hi ha sortida a la crisi climàtica. Perquè els delegats no haurien de sortir de la conferència fins a consensuar un bon acord. I un bon acord no pot basar-se en ficcions tecnològiques i mercadeig d'emissions.

- ☞ **Hem vingut aquí per exigir que de la Cimera de Copenhaguen en surti un compromís ferm per una reducció dràstica i immediata de les emissions de gasos hivernacle, així com un programa creïble perquè l'ús d'energies fòssils s'hagi abandonat plenament a mitjans de segle i la desforestació s'hagi aturat molt abans.**
- ☞ **Hem vingut aquí per donar a conèixer que una de les raons principals del fracàs de Kyoto és que permet "deslocalitzar" els objectius nacionals de reducció.** Aquesta reducció fictícia es pot fer tant a través del comerç d'emissions com a través de l'activitat industrial deslocalitzada a països on és més barat produir, com ara Xina.
- ☞ **Hem vingut aquí per donar a conèixer que el comerç d'emissions permet obtenir crèdits de CO₂ a canvi d'implementar tecnologies "netes" als països pobres. Denunciem aquests Mecanismes de Desenvolupament Net (MDN) perquè subsidien als criminals climàtics de les grans corporacions regalant-los crèdits de CO₂, perquè retrassen perillosament els canvis que cal fer aquí per transformar el nostre model de producció, i perquè son ineficients (segons la pròpia UE, en més d'un 40% dels casos no existeix cap reducció d'emissions).**
- ☞ **Hem vingut aquí per exigir al govern espanyol que canviï les directrius de la política energètica i aturi el manteniment i la intensificació del consum de combustibles fòssils mitjançant la subvenció del carbó espanyol. El govern espanyol maquilla amb retòrica ambientalista el que realment és una política energètica altament contaminant.**

- ☞ Hem vingut aquí per exigir al govern català que assumeixi una reducció real de les emissions de gasos hivernacle, que deixi de banda els plans estratègics basats en l'ús intensiu de combustibles fòssils, reformulant radicalment el Pla General d'Infraestructures i el Pla de l'Energia.
- ☞ Hem vingut aquí per exigir un recolzament real a les energies renovables descentralitzades i en mans de la societat, no dels grans criminals climàtics corporatius. Com també per reivindicar l'extensió per tot el territori de Plans Locals pel Descens d'Energia.
- ☞ Hem vingut aquí perquè s'inclogui l'indústria aeronàutica dins l'acord de Copenhague, posant data de caducitat als vols domèstics i establint reduccions d'emissions obligatòries.
- ☞ Hem vingut aquí perquè els grups de pressió empresarials també hi són.
Barcelona, zona lliure de lobbies!
- ☞ Hem vingut aquí per denunciar la fe tecnològica que avui pren la forma de la captura de CO2 o l'energia nuclear i recordar que, valorades en conjunt, aquestes tecnologies resulten contraproductives i no poden evitar l'impostergable: un canvi profund del model econòmic.

Si algun mercat cal promoure per salvar el clima, són els mercats agroecològics, no els mercats d'emissions.
Volem un acord JUST, VINCULANT I AMBICIÓS que assumeixi el gran tabú: que el creixement econòmic és inseparable del creixement de les emissions, i actuï en conseqüència.

Si el clima fos un banc ja l'haurien salvat... i el temps s'acaba...

Contacto prensa: 644460731 (Arnau)

Webs de interés:

www.elclimanoestaenvenda.wordpress.com

www.carbonradewatch.org

www.justiciaclimatica.blogspot.com

www.wrm.org.uy

www.decreixement.net

www.cdmwatch.org

www.oilwatch.org